

Current Jewish Questions

Chillul Hashem

Flying On Shabbat Vs. Chillul Hashem

Adam Dickter on Sun, 09/25/2011 - 02:09

http://www.thejewishweek.com/blogs/adam_dickters_continuum/flying_shabbat_vs_chillul_hashem

What would you do if you were a Shabbat observer on a delayed flight late Friday afternoon and it became increasingly unlikely you'd get to your destination before sundown? Ask to get off the plane, or stick it out and hope for the best?...

Almost any Orthodox rabbi would say that, once they were on the flight, the family was halachically obligated to do everything they could to avoid flying on Shabbat. But this is where prioritizing principles comes in. Asked his opinion by Kaminer, Rabbi Joseph Telushkin, author of many books on Jewish observance, said the situation pitted two Jewish ethics against one another: Honoring God's commandments and not dishonoring Judaism in the public eye, which is known as Chillul Hashem.

I. Biblical Sources

<p>1. Lev. 19:12 Do not take an oath and give false witness in my name. That would be treating it as if it were not holy. I am the Lord your God.</p>	<p>1. ויקרא יט:יב וְלֹא תִשָּׁבַעוּ בְשֵׁמִי לְשָׁקֵר וְחָלַלְתָּ אֶת שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְקֹוֹק:</p>
<p>2a. Lev. 20:1-3 The Lord spoke to Moses. He said, "Say to the people of Israel, 'Suppose a person sacrifices one of his children to the god Molech. It does not matter whether that person is an Israelite or an outsider who lives in Israel. He must be put to death. The people of the community must kill him by throwing stones at him. I will turn against that man. I will cut him off from his people. That is because he sacrificed his child to Molech. He has made my sacred tent "unclean." He has treated my name as if it were not holy.</p>	<p>2. ויקרא כ:א-ג וַיְדַבֵּר יְקֹוֹק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תֵּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתֵּן מִזְרְעוֹ לַמִּלֶּכֶת מוֹת יוֹמֶת עִם הָאָרֶץ יִרְגְּמֵהוּ בָאֲבָן: וְאֲנִי אֶתֶּן אֹת פְּנֵי בְּאִישׁ הַהוּא וְהִכֵּיתִי אֹתוֹ מִקֶּרֶב עַמּוֹ כִּי מִזְרְעוֹ נָתַן לַמִּלֶּכֶת לְמַעַן טַמֵּא אֶת מִקְדָּשִׁי וְחָלַל אֶת שֵׁם קֹדְשִׁי:</p>
<p>2b. Ez. 20:39 As for you, people of Israel, this is what the Sovereign LORD says: Go and serve your idols, every one of you! But afterward you will surely listen to me and <u>no longer profane my holy name with your gifts and idols.</u></p>	<p>יחזקאל כ:לט וְאַתֶּם בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְקֹוֹק אִישׁ גְּלוּלָיו לָכוּ עֲבָדוּ וְאַחַר אִם אֵינְכֶם שֹׁמְעִים אֵלַי וְאַת שֵׁם קֹדְשִׁי לֹא תִחַלְלוּ עוֹד בְּמַתְנוֹתֵיכֶם וּבְגִלּוּלֵיכֶם:</p>
<p>3. Lev. 22:1-2 The Lord spoke to Moses. He said, "Here is what I want you to tell Aaron and his sons. Tell them to treat the sacred offerings with respect. They are the offerings the people of Israel set apart to honor me. So Aaron and his sons must never treat my name as if it were not holy. I am the Lord.</p>	<p>3. ויקרא כב:א-ב וַיְדַבֵּר יְקֹוֹק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בְּנָיו וַיִּנָּזְרוּ מִקְדָּשִׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִחַלְלוּ אֶת שֵׁם קֹדְשִׁי אֲשֶׁר הֵם מִקְדָּשִׁים לִי אֲנִי יְקֹוֹק:</p>
<p>4. Lev. 22:31-33 Obey my commands. Follow them. I am the Lord. Do not treat my name as if it were not holy. The people of Israel must recognize me as the holy God. I am the Lord. I make you holy. I brought you out of Egypt to be your God. I am the Lord."</p>	<p>4. ויקרא כב:לא-לג וּשְׁמִרְתֶּם מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְקֹוֹק: וְלֹא תִחַלְלוּ אֶת שֵׁם קֹדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בַתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְקֹוֹק מִקְדָּשְׁכֶם: הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם לְהִיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְקֹוֹק:</p>

II. General Principles

<p>5. B. Shabbat 33a For the crime of vain oaths, false oaths, profanation of the Divine Name, and the desecration of the Sabbath, wild beasts multiply, [domestic] animals cease, the population decreases, and the roads become desolate, for it is said, And if by these things [be-eleh] ye will not be reformed unto me; read not be-eleh but be-alah; and it is written, and I will send the beast of the field among you, etc. Now, in respect to false oaths it is written, And ye shall not swear by my name falsely, so that you profane [we-hillalta] the name of thy God; and of the profanation of the Name it is written, and that they profane not [ye-hallelu] my holy name; and of the profanation of the Sabbath it is written, every one that profaneth it [mehallehah] shall surely be put to death: and [the punishment for] profanation is learnt from a false oath.</p>	<p>5. תלמוד בבלי שבת לג:א בעון שבועת שוא ושבועת שקר וחילול השם וחילול שבת - חיה רעה רבה, ובהמה כלה, ובני אדם מתמעטין, והדרכים משתוממין שנאמר +ויקרא כו+ ואם באלה לא תוסרו לי אל תקרי באלה אלא באלה, וכתוב +ויקרא כו+ והשלחתי בכם את חית השדה וגו'. וכתוב בשבועת שקר +ויקרא יט+ ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך ובחלול השם כתוב +ויקרא כב+ ולא תחללו את שם קדשי ובחלול שבת כתוב +שמות לא+ מחלליה מות יומת, ויליף חילול חילול משבועת שקר. משנה אבות ה משנה ט</p>
<p>6. M. Avot 4:4 Rabbi Yochanan ben Baroka said: Whoever profanes the name of Heaven in secret will pay the penalty in public, whether it be done accidentally or intentionally.</p>	<p>6. משנה אבות ד משנה ד רבי יוחנן בן ברוקא אומר כל המחלל שם שמים בסתר נפרעין ממנו בגלוי אחד שוגג ואחד מזיד בחלול השם:</p>
<p>7. B. Moed Katan 17a Said R. Huna, At [one of the Synods at] Usha they made a regulation that if the Av Beth Din committed an offence he was not to be [formally] 'separated', but someone was to tell him, Save your dignity and remain at home.(2 Kings 14:10) Should he again offend they 'separate' him, because [otherwise there would be] a profanation of the Name [of God]. And this is at variance with Resh Lakish; for Resh Lakish said: If a scholar-disciple has committed an offensive deed they do not 'separate' him publicly, because it is said: 'Therefore shalt thou stumble' in the day and the prophet also shall stumble with thee in the night, [that is to say], Keep it dark, (Do it as quietly as possible for his sake and that of the community) like night.</p>	<p>7. תלמוד בבלי מועד קטן יז:א אמר רב הונא: באושא התקינו: אב בית דין שסרח - אין מנדין אותו, אלא אומר לו: +מלכים ב' י"ד+ הכבד ושב בביתך. חזר וסרח - מנדין אותו, מפני חילול השם. ופליגא דריש לקיש. דאמר ריש לקיש: תלמיד חכם שסרח - אין מנדין אותו בפרהסיא, שנאמר +הושע ד'+ וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה - כסוה כלילה. מר זוטרא חסידא, כי מיחייב צורבא מרבנן שמתא - ברישא משמית נפשיה, והדר משמית לדידיה. כי הוה עייל באושפיזיה - שרי ליה לנפשיה והדר שרי ליה לדידיה.</p>

III. Violations of Jewish Laws

<p>8. B. Sanhedrin 74a R. Johanan said in the name of R. Simeon b. Jehozadak: By a majority vote, it was resolved in the upper chambers of the house of Nithza in Lydda [Town in South Israel] that in every [other] law of the Torah, if a man is commanded: 'Transgress and suffer not death' he may transgress and not suffer death, excepting idolatry, incest, [which includes adultery] and murder. Now may not idolatry be practiced [in these circumstances]? Has it not been taught: <u>R. Ishmael said: whence do we know that if a man was bidden, 'Engage in idolatry and save your life', that he should do so, and not be slain? From the verse, [Ye shall therefore keep my statutes and my judgments,' which if a man do] he shall live in them:(Lev. 18:5) but not die by them. I might think that it may even be openly practiced. but Scripture teaches, Neither shall ye</u></p>	<p>8. תלמוד בבלי סנהדרין עד:א אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק: נימנו וגמרו בעלית בית נתזה בלוד: כל עבירות שבתורה אם אומרין לאדם עבור ואל תהרג - יעבור ואל יהרג, חוץ מעבודה זרה וגילוי עריות ושפיכות דמים. ועבודה זרה לא? והא תניא, <u>אמר רבי ישמעאל: מנין שאם אמרו לו לאדם עבוד עבודה זרה ואל תהרג מנין שיעבוד ואל יהרג - תלמוד לומר +ויקרא כ"ב /ח"ו+ וחי בהם - ולא שימות בהם. יכול אפילו בפרהסיא - תלמוד לומר +ויקרא כ"ב+ ולא תחללו את שם קדשי ונקדשת: - אינהו דאמור כרבי אליעזר. דתניא, רבי אליעזר אומר: +דברים ו'+ ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך, אם</u></p>
---	---

<p><u>profane my holy name; but I will be hallowed?</u>' (Lev. 22:32) — They (Sages in Nitzah) ruled as R. Eliezer. For it has been taught, R. Eliezer said: And thou shalt love the Lord thy God with all thy heart and with all thy soul, and with all thy might. (Deut. 6:5) Since 'with all thy soul' is stated, why is 'with all thy might' stated? Or if 'with all thy might' be written, why also write 'with all thy soul'? For the man to whom life is more precious than wealth, 'with all thy soul' is written; whilst he to whom wealth is more precious than life is bidden, 'with all thy might' [i.e., substance].</p>	<p>נאמר בכל נפשך למה נאמר בכל מאדך, ואם נאמר בכל מאדך למה נאמר בכל נפשך, - אם יש לך אדם שגופו חביב עליו מממונו - לכן נאמר בכל נפשך, ואם יש לך אדם שממונו חביב עליו מגופו - לכן נאמר בכל מאדך.</p>
<p>9. B. Sanhedrin 74b And how many make it public? — R. Jacob said in R. Johanan's name: The minimum for publicity is ten. It is obvious that Jews are required [for this publicity], for it is written. But I will be hallowed among the children of Israel. (Lev. 22:23) R. Jeremiah propounded: What of nine Jews and one Gentile? — Come and hear: For R. Jannai, the brother of R. Hiyya b. Abba learned: An analogy is drawn from the use of tok ['among'] in two passages. Here is written, But I will be hallowed among [be-tok] the children of Israel; and elsewhere, separate yourselves from among [mi-tok] this congregation:(Num 16:21) just as there the reference is to ten, all Jews, so here too — ten, all Jews... For Rava said: If a Gentile said to a Jew. 'Cut grass on the Sabbath for the cattle, and if not I will slay thee', he must rather be killed than cut it; 'Cut it and throw it into the river, he should rather be slain than cut it. Why so? — Because his intention is to force him to violate his religion.</p> <p>It was asked of R. Ammi: Is a Noachide bound to sanctify the Divine Name or not? — Abaye said, Come and hear: The Noachides were commanded to keep seven precepts. Now, if they were commanded to sanctify the Divine Name, they are eight. Rava said to him: Them, and an pertaining thereto. (sanctifying the Divine Name by observing their seven precepts is not a separate precept, but included therein.)</p>	<p>9. תלמוד בבלי סנהדרין עד:ב וכמה פרהסיא? - אמר רבי יעקב אמר רבי יוחנן: אין פרהסיא פחותה מעשרה בני אדם. פשיטא, ישראלים בעינן, דכתיב +ויקרא כ"ב+ ונקדשתי בתוך בני ישראל. בעי רבי ירמיה: תשעה ישראל ונכרי אחד מהו? תא שמע, דתני רב ינאי אחוה דרבי חייא בר אבא: אתיא תוך תוך, כתיב הכא ונקדשתי בתוך בני ישראל וכתיב התם +במדבר ט"ז+ הבדלו מתוך העדה הזאת מה להלן עשרה וכולהו ישראל - אף כאן עשרה וכולהו ישראל. - ...דאמר רבא: נכרי דאמר ליה להאי ישראל קטול אספסתא בשבתא ושדי לחיותא, ואי לא קטילנא לך - ליקטיל ולא לקטיליה. שדי לנהרא - ליקטיליה ולא ליקטול. מאי טעמא - לעבורי מילתא קא בעי.</p> <p>בעו מיניה מרבי אמי: בן נח מצווה על קדושת השם או אין מצווה על קדושת השם? - אמר אביי, תא שמע: שבע מצות נצטוו בני נח. ואם איתא - תמני הויין! - אמר ליה רבא: אינהו וכל אבזרייהו.</p>
<p>10. B. Eiruvין 63a Ravina once sat in the presence of R. Ashi when he observed that a certain person was tying his donkey to a palm-tree on the Sabbath day. He called out to him but the other took no notice. 'Let this man' he called out, 'be placed under the ban'. 'Does such an act as mine', he then asked [R. Ashi], 'appear as an impertinence?' — There is no wisdom for understanding nor counsel against the Lord, wherever the divine name is being profaned no respect is to be shown to one's Master.</p>	<p>10. תלמוד בבלי עירובין סג:א רבינא הוה יתיב קמיה דרב אשי, חזייה לההוא גברא דקא אסר ליה לחמריה בציתא בשבתא, רמא ביה קלא ולא אשגח ביה. אמר ליה: ליהוי האי גברא בשמתא! - אמר ליה: כי האי גוונא מי מתחזא כאפקרותא? - אמר ליה +משלי כ"א+ אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה', כל מקום שיש בו חילול השם - אין חולקין כבוד לרב.</p> <p>תלמוד בבלי סנהדרין פב:א</p>
<p>11. B. Moed Katan 17a For R. Il'ai says, If one sees that his [evil] yezer is gaining sway over him, let him go away where he is not known; let him put on black clothes, don a black wrap and do the sordid deed that his heart desires rather than profane the name of Heaven openly.</p>	<p>11. תלמוד בבלי מועד קטן יז:א דתניא, רבי אילעאי אומר: אם רואה אדם שיצרו מתגבר עליו - ילך למקום שאין מכירין אותו, וילבש שחורים ויתעטף שחורים, ויעשה מה שלבו חפץ, ואל יחלל שם שמים בפרהסיא.</p>

<p>12. B. Kiddushin 40a R. Abbahu said on R. Hanina's authority: Better had a man secretly transgress than publicly profane God's (lit. Heaven) name, for it is said: As for you, O house of Israel, thus saith the Lord God: Go ye, serve everyone his idols, and hereafter also, if ye will not hearken unto me: but my holy name shall ye not profane. (Ez. 20:39) R. Il'ai the Elder said: If a man sees that his [evil] desire is conquering him, let him go to a place where he is unknown, don black and cover himself with black, and do as his heart desires, but let him not publicly profane God's name. (By sinning where he is known). But that is not so, for we learnt: He who is careless (has no compassion) of his Master's honor, it were well for him that he had not come Into the world. Now, to what does this refer? — Rabbah said: To one who gazes at the [rain]bow. R. Joseph said: To one who secretly transgresses!(Showing you care more for other people than God) — There is no difficulty: the one means where he can subdue his evil desires; the other, where he cannot. We learnt elsewhere: Credit is not allowed for the profanation of the [Divine] Name, whether it is unwitting or intentional. What is meant by 'credit is not allowed?' — Said Mar Zutra: They [sc. Heaven] do not act like a shopkeeper.(Who gives long credit and then demands payment for many items; but every profanation is punished immediately) Mar the son of Ravina said: This is to teach that if it [sc. one's account of sin and merit] is equally balanced, [the profanation of God's name] tips the scale.(If his wrongdoings included this. God does not wait — i.e., 'give credit' — until another sin is committed, for that itself tips the scale. — Maharsha. [Rashi's explanation ihphen is here understood in the sense of comparing, balancing the sins against the good deeds.]</p>	<p>12. תלמוד בבלי קידושין מ:א אמר רבי אבהו משום רבי חנינא : נוח לו לאדם שיעבור עבירה בסתר ואל יחלל שם שמים בפרהסיא, שנאמר : +יחזקאל כ+ ואתם בית ישראל כה אמר ה'... איש גילוליו לכו עבדו [ואחר] אם אינכם שומעים אלי ואת שם קדשי לא תחללו. אמר רבי אלעאי הזקן : אם רואה אדם שיצרו מתגבר עליו, ילך למקום שאין מכירין אותו, וילבש שחורים ויתכסה שחורים ויעשה כמו שלבו חפץ, ואל יחלל שם שמים בפרהסיא. איני? והתניא : כל שלא חס על כבוד קונו - ראוי לו שלא בא לעולם ; מה היא? רבה אומר : זה המסתכל בקשת, רב יוסף אומר : זה העובר עבירה בסתר! לא קשיא : הא דמצי כייף ליצריה, והא דלא מצי כייף ליצריה. תנן התם : אין מקיפין בחילול השם, אחד שוגג ואחד מזיד. מאי אין מקיפין? אמר מר זוטרא : שאין עושים כחנווני. מר בריה דרבנא אמר : לומר, שאם היתה שקולה - מוכרעת.</p>
--	---

IV. Unethical Behavior

<p>13. B. Yoma 84a And R. Matia further said: R. Johanan suffered from scurvy. He went to a matron, who prepared something for him on Thursday and Friday. He said to her: How shall I do it on the Sabbath? She answered him,; Then you will not need it [any more]. He said: But if I should need it, what then? She replied: 'Swear unto me by the God of Israel that you will not reveal it' [to others]; whereupon he swore: "To the God of Israel I shall not reveal it". She revealed it to him, and he went forth and expounded it in his lecture. But he had sworn to her? — [He swore]: "To the God of Israel I shall not reveal it" [which implies] but to His people I shall reveal it! But this is a profanation of the Name? — It was so that he had explained it [the meaning of his oath] to her from the very beginning.</p>	<p>13. תלמוד בבלי יומא פד:א ועוד אמר רבי מתיא. רבי יוחנן חש בצפידנא, אזל גבה דההיא מטרוניתא, עבדא ליה מלתא חמשא ומעלי שבתא. אמר לה : בשבת מאי? אמרה ליה : לא צריכת. - אי מצטריכנא מאי? - אמרה ליה : אישתבע לי דלא מגלינת. - אישתבע : לאלהא דישראל לא מגלינא. נפק דרשה בפירקא. - והא אישתבע לה! לאלהא דישראל לא מגלינא, הא לעמו ישראל מגלינא. - והא איכא חלול השם! - דמגלי לה מעיקרא</p>
<p>14. B. Pesachim 49a Our Rabbis taught: Every scholar who feasts much in every place eventually destroys his home, widows his wife, orphans his young, forgets his learning, and becomes involved in many quarrels; his words are unheeded, and he desecrates the Name of Heaven and</p>	<p>14. תלמוד בבלי פסחים מט:א תנו רבנן : כל תלמיד חכם המרבה סעודתו בכל מקום - סוף מחריב את ביתו, ומאלמן את אשתו, ומיייתם את גוזליו, ותלמודו משתכח ממנו, ומחלוקות רבות באות עליו, ודבריו אינם נשמעים ומחלל שם שמים</p>

<p>the name of his teacher and the name of his father, and he causes an evil name for himself, his children, and his children's' children until the end of time.</p>	<p>ושם רבו ושם אביו, וגורם שם רע לו ולבניו ולבני בניו עד סוף כל הדורות</p>
<p>15. B. Yoma 86a R. Matthia b. Heresh asked R. Eleazar b. Azariah in Rome: have you heard about the four kinds of sins, concerning which R. Ishmael has lectured? He answered: They are three, and with each is repentance connected — If one transgressed a positive commandment, and repented, then he is forgiven, before he has moved from his place; as it is said: Return, O backsliding children. If he has transgressed a prohibition and repented, then repentance suspends [the punishment] and the Day of Atonement procures atonement, as it is said: For on this day shall atonement be made for you ... from all your sins. If he has committed [a sin to be punished with] extirpation or death through the Beth din, and repented, then repentance and the Day of Atonement suspend [the punishment thereon], and suffering finishes the atonement, as it is said: Then will I visit their transgression with the rod, and their iniquity with strokes. <u>But if he has been guilty of the profanation of the Name, then penitence has no power to suspend punishment, nor the Day of Atonement to procure atonement, nor suffering to finish it, but all of them together suspend the punishment and only death finishes it, as it is said: And the Lord of hosts revealed Himself in my ears; surely this iniquity shall not be expiated by you till ye die.</u></p> <p>What constitutes profanation of the Name? — Rav said: If, e.g., I take meat from the butcher and do not pay him at once. (He would learn from my bad example to treat debts dishonestly by delaying and ultimately ignoring the payment.) Abaye said: That we have learnt [to regard as profanation] only in a place wherein one does not go out to collect payment, but in a place where one does go out to collect, there is no harm in it [not paying at once]. Ravina said: And Matha Mehasia is a place where one goes out collecting payments due. Whenever Abaye bought meat from two partners, he paid money to each of them, afterwards bringing them, together and squaring accounts with both. <u>R. Johanan said: In my case [it is a profanation if] I walk four cubits without [uttering words of] Torah or [wearing] tefillin.</u> (People would not know that I am weak, they would profit by my 'example' to neglect the study of the Torah)</p> <p>Isaac, of the School of R. Jannai. said: <u>If one's colleagues are ashamed of his reputation, that constitutes a profanation of the Name.</u> R. Nahman b. Isaac commented: E.g. if people say, May the Lord forgive So-and-so. Abaye explained: As it was taught: And thou shalt love the Lord thy God, i.e., that the Name of Heaven be beloved because of you. If someone studies Scripture and Mishnah, and attends on the disciples of the wise, is honest in business, and speaks pleasantly to persons, what do people then</p>	<p>15. תלמוד בבלי יומא פו:א שאל רבי מתיא בן חרש את רבי אלעזר בן עזריה ברומי : שמעת ארבעה חלוקי כפרה שהיה רבי ישמעאל דורש? אמר : שלשה הן, ותשובה עם כל אחד ואחד. עבר על עשה ושב - אינו זו משם עד שמוחלין לו, שנאמר +ירמיהו ג+ שובו בנים שובבים. עבר על לא תעשה ועשה תשובה - תשובה תולה, ויום הכפורים מכפר שנאמר +ויקרא טז+ כי ביום הזה יכפר עליכם מכל חטאתיכם. עבר על כריתות ומיתות בית דין ועשה תשובה - תשובה ויום הכפורים תולין, ויסורין ממרקין, שנאמר +תהלים פט+ ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם, <u>אבל מי שיש חילול השם בידו - אין לו כח בתשובה לתלות, ולא ביום הכפורים לכפר, ולא ביסורין למרק. אלא כולו תולין, ומיתה ממרקת, שנאמר +ישעיהו כב+ ונגלה באזני ה' צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד תמותו.</u></p> <p>היכי דמי חילול השם? אמר רב : כגון אנא. אי שקילנא בישראל מטבחא ולא יהיבנא דמי לאלתר. אמר אביי : לא שנו אלא באתרא דלא תבעי, אבל באתרא דתבעי - לית לן בה. אמר רבינא : ומתא מחסיא אתרא דתבעי הוא. אביי כדשקיל בישראל מתרי שותפי יהיב זוזא להאי זוזא להאי, והדר מקרב להו גבי הדדי, ועביד חושבנא. <u>רבי יוחנן אמר : כגון אנא דמסגינא ארבע אמות בלא תורה ובלא תפילין.</u></p> <p><u>יצחק דבי רבי ינאי אמר : כל שחבירין מתביישין מחמת שמועתו (היינו חילול השם) +מסורת הש"ס : [היכי דמי] + אמר רב נחמן בר יצחק : כגון דקא אמרי אינשי שרא ליה מריה לפלניא. אביי אמר : כדתניא, +דברים ו+ ואהבת את ה' אלהיך - שיהא שם שמים מתאהב על ידך, שיהא קורא ושונה ומשמש תלמידי חכמים, ויהא משאו ומתנו בנחת עם הבריות, מה הבריות</u></p>

<p>say concerning him? 'Happy the father who taught him Torah, happy the teacher who taught him Torah; woe unto people who have not studied the Torah; for this man has studied the Torah look how fine his ways are, how righteous his deeds! Of him does Scripture say: And He said unto me: Thou art My servant, Israel, in, whom I will be glorified. But if someone studies Scripture and Mishnah, attends on the disciples of the wise, but is dishonest in business, and discourteous in his relations with people, what do people say about him? 'Woe unto him who studied the Torah, woe unto his father who taught him Torah; woe unto his teacher who taught him Torah!' This man studied the Torah: Look, how corrupt are his deeds, how ugly his ways; of him Scripture says: In that men said of them,; These are the people of the Lord, and are gone forth out of His land.</p>	<p>אומרות עליו - אשרי אביו שלמדו תורה, אשרי רבו שלמדו תורה. אוי להם לבריות שלא למדו תורה, פלוני שלמדו תורה - ראו כמה נאים דרכיו, כמה מתוקנים מעשיו, עליו הכתוב אומר +ישעיהו מט+ ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר. אבל מי שקורא ושונה ומשמש תלמידי חכמים ואין משאו ומתנו באמונה, ואין דבורו בנחת עם הבריות, מה הבריות אומרות עליו - אוי לו לפלוני שלמד תורה, אוי לו לאביו שלמדו תורה, אוי לו לרבו שלמדו תורה, פלוני שלמד תורה - ראו כמה מקולקלין מעשיו וכמה מכווערין דרכיו! ועליו הכתוב אומר +יחזקאל לו+ באמר להם עם ה' אלה ומארצו יצאו.</p>
<p>16. B. Bava Kamma 113b His [a non-Jew's] lost article is permissible, for R. Hama b. Guria said that Rav stated: Whence can we learn that the lost article of a heathen is permissible? Because it says: And with all lost thing of thy brother's: (Deut 22:3) it is to your brother that you make restoration, but you need not make restoration to a heathen. But why not say that this applies only where the lost article has not yet come into the possession of the finder, in which case he is under no obligation to look round for it, whereas if it had already entered his possession, why not say that he should return it. — Said Ravina: And thou hast found it surely implies that the lost article has already come into his possession.</p> <p><u>It was taught: R. Phinehas b. Yair said that where there was a danger of causing a profanation of the Name, even the retaining of a lost article of a heathen is a crime.</u> Samuel said: It is permissible, however, to benefit by his mistake as in the case when Samuel once bought of a heathen a golden bowl under the assumption of it being of copper for four zuz, and also left him minus one zuz. R. Kahana once bought of a heathen a hundred and twenty barrels which were supposed to be a hundred while he similarly left him minus one zuz and said to him: 'See that I am relying upon you.' Ravina together with a heathen bought a palm-tree to chop up [and divide]. He thereupon said to his attendant: Quick, bring to me the parts near to the roots, for the heathen is interested only in the number [but not in the quality]. R. Ashi was once walking on the road when he noticed branches of vines outside a vineyard upon which ripe clusters of grapes were hanging. He said to his attendant: 'Go and see, if they belong to a heathen bring them to me, but if to an Israelite do not bring them to me.' The heathen happened to be then sitting in the vineyard and thus overheard this conversation, so he said to him: 'If of a heathen would they be permitted?' — He replied: 'A heathen is usually prepared to [dispose of his grapes and] accept payment, whereas an Israelite is generally not prepared to [do so and] accept payment.</p>	<p>16. תלמוד בבלי בבא קמא קיג:ב אבידתו מותרת, דאמר רב חמא בר גוריי אמר רב: מנין לאבידת הכנעני שהיא מותרת? שנאמר: +דברים כ"ב+ לכל אבדת אחיד, לאחיד אתה מחזיר, ואי אתה מחזיר לכנעני. ואימא: הני מילי היכא דלא אתי לידיה, דלא מחייב לאהדורי בתרה, אבל היכא דאתי לידיה אימא ליהדרה! אמר רבינא: +דברים כ"ב+ ומצאתה, דאתאי לידיה משמע.</p> <p><u>תניא, ר' פנחס בן יאיר אומר: במקום שיש חילול השם, אפי' אבידתו אסור.</u> אמר שמואל: טעותו מותרת; כי הא דשמואל זבן מכותי לקנא דדהבא במר דפרזלא בדי' זוזי, ואבלע ליה חד זוזא. רב כהנא זבן מכותי מאה ועשרים חביתא במאה, ואבלע ליה חד זוזא, אמר ליה: חזי דעלך קא סמיכנא. רבינא זבן דיקלא הוא וכותי לצלחא, א"ל לשמעיה: קדם ואייתי מעיקרו, דכותי מנינא ידע. רב אשי הוה קאזיל באורחא, חזא שיבשא דגופנא בפרדיסא ותלי בה קיטופי דעינבי, אמר ליה לשמעיה: זיל חזי אי דכותי נינהו אייתי, אי דישראל נינהו לא אייתי לי. שמע ההוא כותי דהוה יתיב בפרדיסא, אמר ליה: דכותי שרי? א"ל: כותי שקיל דמי, ישראל לא שקיל דמי.</p>

<p>17. B. Yoma 86b One should <u>expose</u> hypocrites to prevent the profanation of the Name, as it is said: Again, when a righteous man doth turn from righteousness and commit iniquity, I will lay a stumbling-block before him (Ez. 3:20)</p>	<p>17. תלמוד בבלי יומא פו:ב <u>מפרסמין</u> את החנפין מפני חילול השם, שנאמר + יחזקאל + ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול ונתתי מכשול לפניו.</p>
<p>18a. Joshua 9:15,18-19 15 Joshua made a peace treaty with the men who had come. He agreed to let them live. The leaders of the community took an oath to show that they agreed with the treaty...18 But they didn't attack those cities. That's because the leaders of the community had taken an oath and made a peace treaty with them. <u>They had taken the oath in the name of the Lord, the God of Israel.</u> The whole community told the leaders they weren't happy with them. 19 But all of the leaders answered, "<u>We've made a peace treaty with them. We've taken an oath in the name of the Lord, the God of Israel.</u> So we can't touch them now.</p>	<p>18. יהושע ט (טו) וַיַּעַשׂ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ שְׁלוֹם וַיִּכְרַת לָהֶם בְּרִית לְחַיֹּתָם וַיִּשְׁבְּעוּ לָהֶם נְשִׂאֵי הָעֵדָה : (יח) וְלֹא הָכִיּוּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי נִשְׁבְּעוּ לָהֶם נְשִׂאֵי הָעֵדָה בִּיקוּק אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְנוּ כָּל הָעֵדָה עַל הַנְּשִׂאִים : (יט) וַיֹּאמְרוּ כָּל הַנְּשִׂאִים אֶל כָּל הָעֵדָה אֲנַחְנוּ נִשְׁבַּעְנוּ לָהֶם בִּיקוּק אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה לֹא נוּכַל לִגְעֹעַ בָּהֶם :</p>
<p>18b II. Sam 21:1-9 1 For three years in a row there wasn't enough food in the land. That was while David was king. So David asked the Lord why he wasn't showing his favor to his people. The Lord said, "It is because Saul and his family committed murder. He put the people of Gibeon to death." 2 The people of Gibeon weren't a part of Israel. Instead, they were some of the Amorites who were still left alive. The people of Israel had promised with an oath to spare them. But Saul had tried to put an end to them. That's because he wanted to make Israel and Judah strong. So now King David sent for the people of Gibeon and spoke to them. 3 He asked them, "What would you like me to do for you? How can I make up for the wrong things that were done to you? I want you to be able to pray that the Lord will once again bless his land." 4 The people of Gibeon answered him. They said, "No amount of silver or gold can make up for what Saul and his family did to us. And we can't put anyone in Israel to death." "What do you want me to do for you?" David asked. 5 They answered the king, "Saul nearly destroyed us. He made plans to wipe us out. We don't have anywhere to live in Israel. 6 So let seven of the males in his family line be given to us. We'll kill them. We'll put their dead bodies out in the open in the sight of the Lord. We'll do it at Gibeah of Saul. Saul was the Lord's chosen king." So King David said, "I'll give seven males to you." 7 The king spared Mephibosheth. He was the son of Jonathan and the grandson of Saul. David had taken an oath in the sight of the Lord. He had promised to be kind to Jonathan and the family line of his father Saul. 8 But the king chose Armoni and another Mephibosheth. They were the two sons of Aiah's daughter Rizpah. Saul was their father. The king also chose the five sons of Saul's daughter Merab. Adriel, the son of Barzillai, was their father. Adriel was from Meholah. 9 King David handed them over to the people of Gibeon. They killed them. They put their dead bodies out in the open on a hill in the sight of the Lord. All seven of them died together. They were put to death during the</p>	<p>שמואל ב כא:א-ט (א) וַיְהִי רָעַב בַּיָּמֵי דָוִד שְׁלֹשׁ שָׁנִים שָׁנָה אַחֲרֵי שָׁנָה וַיִּבְקֹשׁ דָּוִד אֶת פְּנֵי יְקֻנָּק ס וַיֹּאמֶר יְקֻנָּק אֶל שָׂאוּל וְאֶל בֵּית הַדְּמִים עַל אֲשֶׁר הָמִית אֶת הַגִּבְעֹנִים : (ב) וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ לַגִּבְעֹנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וְהַגִּבְעֹנִים לֹא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה כִּי אִם מֵיִתֵּר הָאֲמֹרִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִשְׁבְּעוּ לָהֶם וַיִּבְקֹשׁ שָׂאוּל לְהַכְתֹּם בְּקִנְאָתוֹ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְהִי־דָה : (ג) וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל הַגִּבְעֹנִים מָה אַעֲשֶׂה לָכֶם וּבַמָּה אֲכַפֵּר וּבְרָכּוּ אֶת נַחֲלַת יְקֻנָּק : (ד) וַיֹּאמְרוּ לוֹ הַגִּבְעֹנִים אִין לִי לָנוּ כֶּסֶף וְזָהָב עִם שָׂאוּל וְעִם בֵּיתוֹ וְאִין לָנוּ אִישׁ לְהָמִית בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר מָה אַתֶּם אֲמָרִים אַעֲשֶׂה לָכֶם : (ה) וַיֹּאמְרוּ אֶל הַמֶּלֶךְ הָאִישׁ אֲשֶׁר כָּלְנוּ וְאֲשֶׁר דָּמָה לָנוּ נִשְׁמָדְנוּ מֵהַתִּיצֵב בְּכָל גְּבֹל יִשְׂרָאֵל : (ו) יִתֵּן יְיָ לָנוּ שְׂבָעָה אֲנָשִׁים מִבְּנֵי יְהוֹקֶעָנֻם לִיקֻנָּק בְּגִבְעַת שָׂאוּל בְּחִיר יְקֻנָּק ס וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲנִי אֲתֹן : (ז) וַיַּחְמַל הַמֶּלֶךְ עַל מִפִּי בִשֵׁת בֶּן יְהוֹנָתָן בֶּן שָׂאוּל עַל שְׂבָעַת יְקֻנָּק אֲשֶׁר בִּינְתָם בֶּן דָּוִד וּבְבִין יְהוֹנָתָן בֶּן שָׂאוּל : (ח) וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ דָּם שְׁנֵי בְנֵי רִצְפָּה בַת אֵיָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְשָׂאוּל אֶת אַרְמֹנִי וְאֶת מִפְּבֹשֶׁת וְאֶת חַמְשֵׁת בְּנֵי מִיכַל בַּת שָׂאוּל אֲשֶׁר יָלְדָה לְעָדְרִיאֵל בֶּן בְּרִזַּיִל הַמַּחֲלָתִי : (ט) וַיִּתְּנֵם בְּיַד הַגִּבְעֹנִים וַיִּקְרְעֵם בְּהָר לִפְנֵי יְקֻנָּק וַיִּפְּלוּ שֶׁבַע־תַּיִם שְׂבַע־תַּיִם יָחַד וְהֵם וְהַמָּה הָמִיתוּ בַּיָּמִי קִצִּיר בְּרָאשֵׁי תַחֲלַת בַּתְּחֵלַת קִצִּיר שְׁעָרִים : (תלמוד בבלי בבא קמא קיט: א) ת"ש: אל שאול ואל בית הדמים [על] אשר המית את הגבעונים, וכי היכן מצינו שהרג שאול את הגבעונים? אלא מתוך שהרג נוב</p>

<p>first days of the harvest. It happened just when people were beginning to harvest the barley.</p> <p>18c. B. Yevamot 79a But, surely, it is written, 'The fathers shall not be put to death for the children etc.!' (Neither shall the children be put to death for the fathers (Deut. 24:16). Why then were Saul's descendants made to suffer for the sin of Saul?) — R. Hiyya b. Abba replied in the name of R. Johanan: <u>It is better that a letter be rooted out of the Torah than that the Divine name shall be publicly profaned.</u> (Which would have been the case had the crime against the Gibeonites been allowed to go unpunished.)</p>	<p>עיר הכהנים שהיו מספיקין להן מים ומזון, מעלה עליו הכתוב כאילו הרגן.)</p> <p>תלמוד בבלי יבמות עט:א והא כתוב: +דברים כ"ד+ לא יומתו אבות על בנים וגו'! אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: מוטב שתעקר אות אחת מן התורה ואל יתחלל שם שמים בפרהסיא.</p>
<p>19. B. Sanhedrin 107a Rav Judah also said in Rav's name: <u>David wished to worship idols,</u> as it is written, 'And it came to pass, that when David was come to the head, where he worshipped God. Now rosh ["head"] can only refer to idols, as it is written, 'This image's head was of fine gold. [But] Behold, Hushai the Archite came to meet him with his coat rent, and earth upon his head. He demonstrated with David, '<u>Shall people say, A king like thee has worshipped idols!</u>' He replied, '<u>And shall a king like myself be slain by his son! Let me worship idols rather than that the Divine Name be publicly profaned!</u>' (For then it would be said that Absalom had slain him because of his idolatry, which would justify him and his supporters)</p>	<p>19. תלמוד בבלי סנהדרין קז:א ואמר רב יהודה אמר רב: בקש דוד לעבוד עבודה זרה שנאמר +שמואל ב' ט"ו+ ויהי דוד בא עד הראש אשר ישתחוה שם לאלהים. ואין ראש אלא עבודה זרה, שנאמר +דניאל ב' + והוא צלמא רישיה די דהב טב +שמואל ב' ט"ו+ והנה לקראתו חושי הארכי קרוע כתנתו ואדמה על ראשו, אמר לו לדוד: <u>יאמרו מלך שכמותך יעבוד עבודה זרה!</u> - אמר לו: <u>מלך שכמותי יהרגנו בנו? מוטב יעבוד עבודה זרה ואל יתחלל שם שמים בפרהסיא.</u></p>